

Til nr. 1 og 3 For at opfylde lovens formål, jfr. almindelige bemærkninger til lovforslaget nr. 1, bør udlevering af oplysninger til statistiske og videnskabelige formål være omfattet af loven.

Til nr. 2

Begrebet »andres tarv« er så ubestemt, at det bør udgå.

Til nr. 4

Det er så alvorligt, hvis fejlagtige oplysninger videregives, at 6 måneder er for kort et tidsrum. Det foreslås derfor forlænget til et år.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Hjortnæs (S):

Behandlingen i retsudvalget af de to registerlovforslag har været meget indgående, og jeg tror, at det under udvalgsarbejdet har stået alle klart, at en lovmæssig regulering af dette område rejser overmåde mange og komplicerede problemer, som der ikke findes nemme eller enkle løsninger på.

Jeg skal ikke her ved anden behandling rejse nogen ny debat, men jeg vil dog nok knytte nogle enkelte bemærkninger til de to lovforslag.

For så vidt angår forslaget til lov om private registre, som nu er til anden behandling, så har det været overvejet, om der kunne indføres en mere dybtgående kontrol med de registeraktiviteter, der i almindelighed finder sted i den private sektor. Justitsministeren har i den forbindelse foreslået en ændring, hvorefter de virksomheder, der anvender EDB-registre, skal sørge for, at der ikke derved opstår en unødvendig dataophobning, og at disse registre ikke udsættes for misbrug. Langt videre tror jeg ikke at vi bør gå på dette område på nuværende tidspunkt, men vi i må stedet afvente de erfaringer, som vil blive indhøstet med den nye lov. På dette grundlag vil vi kunne overveje, om der er behov for yderligere stramning af reglerne.

Jeg kan således på denne baggrund ikke tiltræde de ændringsforslag, som forskellige partier har fremsat til yderligere regulering af ganske almindelige erhvervsregistre. De virker umiddelbart meget besnærende, men ved nærmere overvejelse forekommer de ikke særlig realistiske.

Som et eksempel på en sådan regulering kan jeg henvise til ændringsforslag nr. 6, hvorefter registre, hvorfra der videregives oplysninger til andre, skal anmeldes til registertilsynet og undergives reglerne i lovens §§ 8-13. Omfattet af denne bestemmelse vil efter min opfattelse være langt de fleste almindelige lønmodtagerregistre i almindelige erhvervsvirksomheder, idet der herfra videregives økonomiske oplysninger til bl. a. skattemyndighederne. Der findes flere hundrede tusinder af sådanne registre. Omfattet vil endvidere være de fleste kunde- og leverandørregistre, der bl. a. videregiver oplysninger til toldmyndighederne i medfør af momslovgivningen. Der er – det har jeg fået oplyst – omkring 360.000 af sådanne registre, og der kommer årligt en ny tilgang på ca. 35.000 og en tilsvarende afgang.

Det er alle disse registre og ændringer, der skal anmeldes til registertilsynet, og det kræver ikke megen fantasi at forestille sig, hvilke administrative konsekvenser det vil få for et registertilsyn alene at foretage registrering af disse anmeldelser. Hertil kommer så opgaven med at føre en eller anden form for tilsyn med de anmeldte registre. Det er som anført efter min opfattelse ikke et realistisk forslag, der foreligger her.

Dette ændringsforslag har flere konsekvenser, som vel næppe kan accepteres. Jeg skal nævne endnu et eksempel. Efter ændringsforslaget skal de registrerede have ubegrænset egenacces til de registre, der er omfattet af reglen. Samtlige praktiserende læger, der er tilknyttet sygesikringsordningen, videregiver oplysninger fra deres patientregistre til amtskommunerne og er derfor omfattet af reglen. En ubegrænset egenacces til syge- og patientregistre er normalt ikke fundet acceptabel, og det stemmer da heller ikke med, hvad der er foreslået for så vidt angår syge- og patientregistre i den offentlige sektor.

Disse eksempler illustrerer efter min opfattelse ganske godt de vanskeligheder, der er forbundet med at foretage en strammere regulering, fordi den skal dække det meget vi-